

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Μαρτίου 1991

για την τροποποίηση της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων

(91/156/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130Ρ,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ⁽⁴⁾, θεσπίστηκε μια σειρά κοινοτικών κανόνων για τη διάθεση των αποβλήτων· ότι, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εμπειρία που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή της οδηγίας αυτής στα κράτη μέλη, είναι σκόπιμο να τροποποιηθούν οι εν λόγω κανόνες· ότι στις τροποποιήσεις λαμβάνεται ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος·

ότι, με το ψήφισμά του στις 7 Μαΐου 1990 σχετικά με την πολιτική στον τομέα των αποβλήτων⁽⁵⁾, το Συμβούλιο ανέλαβε την υποχρέωση να τροποποιήσει την οδηγία 75/442/ΕΟΚ·

ότι, προκειμένου να γίνει αποτελεσματικότερη η διαχείριση των αποβλήτων στα πλαίσια της Κοινότητας, απαιτείται μια κοινή ορολογία και ορισμός των αποβλήτων·

ότι, προκειμένου να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη οφείλουν, πέραν των ενεργειών για την υπεύθυνη συλλογή και αξιοποίηση των αποβλήτων, να λαμβάνουν μέτρα για τον περιορισμό της παραγωγής αποβλήτων, ιδίως με την προώθηση των καθαρών τεχνολογιών και των ανακυκλώσιμων και αναχρησιμοποιήσιμων προϊόντων, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες ή πιθανές δυνατότητες της αγοράς για τα αξιοποιημένα απόβλητα·

ότι διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών μελών όσον αφορά τη διάθεση και την αξιοποίηση των αποβλήτων μπορούν να επιδράσουν στην ποιότητα του περιβάλλοντος και στην καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι είναι σκόπιμο να ενθαρρύνεται η ανακύκλωση και η επαναχρησιμοποίηση των αποβλήτων ως πρώτων υλών· ότι μπορεί να είναι αναγκαίο να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες για τα αναχρησιμοποιήσιμα απόβλητα·

ότι είναι σημαντικό η Κοινότητα στο σύνολό της να καταστεί αυτάρκης όσον αφορά τη διάθεση των αποβλήτων της και ότι είναι σκόπιμο κάθε κράτος μέλος χωριστά να τείνει προς αυτό το στόχο·

ότι, για την επίτευξη των ανωτέρω στόχων, τα κράτη μέλη μπορούν να εκπονήσουν σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων·

ότι είναι σκόπιμο να μειωθούν οι μετακινήσεις αποβλήτων και ότι προς τούτο τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα, στα πλαίσια των σχεδίων διαχείρισης τα οποία έχουν·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 295 της 19. 11. 1988, σ. 3 και ΕΕ αριθ. C 326 της 30. 12. 1989, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 158 της 26. 6. 1989, σ. 232 και απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 1991 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 56 της 6. 3. 1989, σ. 2.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 47.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.

ότι, για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας και αποτελεσματικού ελέγχου, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί η έγκριση και ο έλεγχος των επιχειρήσεων που εξασφαλίζουν τη διάθεση και την αξιοποίηση των αποβλήτων.

ότι ορισμένες εγκαταστάσεις που επεξεργάζονται τα απόβλητα τα οποία παράγουν ή αξιοποιούν απόβλητα μπορούν να απαλλαγούν από την ανάγκη να έχουν την απαιτούμενη άδεια, υπό ορισμένες προϋποθέσεις και εφόσον συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος· ότι θα πρέπει οι εγκαταστάσεις αυτές να εγγράφονται σε σχετικό μητρώο·

ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η επίβλεψη των αποβλήτων από την παραγωγή ως την οριστική τους διάθεση, είναι επίσης σκόπιμο να υπόκειται σε έγκριση ή εγγραφή σε σχετικό μητρώο, καθώς και στον ανάλογο έλεγχο, οι ενδιάμεσοι φορείς όπως οι επιχειρήσεις συλλογής και μεταφοράς των αποβλήτων και οι μεσίτες·

ότι είναι σκόπιμη η σύσταση επιτροπής η οποία θα βοηθά την Επιτροπή όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την προσαρμογή της στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 75/442/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Τα άρθρα 1 έως 12 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοείται ως:

α) “απόβλητο”: κάθε ουσία ή αντικείμενο που εμπίπτει στις κατηγορίες του παραρτήματος I και το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει.

Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, καταρτίζει, όχι αργότερα από την 1η Απριλίου 1993, κατάλογο των αποβλήτων των κατηγοριών που περιλαμβάνει το παράρτημα I. Ο κατάλογος αυτός θα επανεξετάζεται τακτικά και, εν ανάγκη, θα αναθεωρείται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία·

β) “παραγωγός”: κάθε πρόσωπο του οποίου η δραστηριότητα παράγει απόβλητα (“αρχικός παραγωγός”) ή/και κάθε πρόσωπο που έχει πραγματοποιήσει εργασίες προεπεξεργασίας, ανάμειξης ή άλλες οι οποίες οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των αποβλήτων αυτών·

γ) “κάτοχος”: ο παραγωγός των αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει στην κατοχή του τα απόβλητα·

δ) “διαχείριση”: η συλλογή, η μεταφορά, η αξιοποίηση και η διάθεση των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των εργασιών αυτών, καθώς και της επίβλεψης των χώρων απόρριψης·

ε) “διάθεση”: κάθε εργασία που προβλέπεται στο παράρτημα II Α·

στ) “αξιοποίηση”: κάθε εργασία που προβλέπεται στο παράρτημα II Β·

ζ) “συλλογή”: η περισυλλογή, διαλογή ή/και ανάμειξη των αποβλήτων για τη μεταφορά τους.

Άρθρο 2

1. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

α) τα αέρια απόβλητα τα εκπεμπόμενα στην ατμόσφαιρα·

β) εφόσον καλύπτονται ήδη από άλλη νομοθεσία :

i) τα ραδιενεργά απόβλητα,

ii) τα απόβλητα που προκύπτουν από εργασίες ανιχνεύσεως, εξαγωγής, επεξεργασίας και εναποθηκεύσεως των μεταλλευτικών πόρων καθώς και από την εκμετάλλευση των λατομείων,

iii) τα πτώματα ζώων και τα ακόλουθα γεωργικά απόβλητα: περιττώματα και άλλες φυσικές και μη επικίνδυνες ουσίες που χρησιμοποιούνται στα πλαίσια της γεωργικής εκμετάλλευσης,

iv) τα λύματα, εξαιρέσει των αποβλήτων σε υγρή κατάσταση,

v) τα αποχαρακτηρισμένα εκρηκτικά.

2. Ειδικές επί μέρους ή συμπληρωματικές της παρούσας οδηγίας διατάξεις οι οποίες αποβλέπουν στη ρύθμιση της διαχείρισης ορισμένων κατηγοριών αποβλήτων είναι δυνατό να θεσπιστούν από χωριστές οδηγίες.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα για να προωθήσουν:

α) κατά πρώτον, την πρόληψη ή τη μείωση της παραγωγής και της βλαπτικότητας των αποβλήτων, ιδίως με:

— την ανάπτυξη καθαρών τεχνολογιών με τις οποίες μπορεί να γίνει οικονομικότερη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων,

— την τεχνική τελειοποίηση και τη διάθεση στην αγορά προϊόντων που είναι σχεδιασμένα έτσι ώστε να μην συμβάλλουν καθόλου ή να συμβάλλουν όσο το δυνατόν λιγότερο, λόγω της παραγωγής, της χρήσης ή της τελικής τους διάθεσης, στην αύξηση της ποσότητας ή της βλαπτικότητας των αποβλήτων και των κινδύνων ρύπανσης,

— την ανάπτυξη κατάλληλων τεχνικών για την τελική διάθεση των επικίνδυνων ουσιών που περιέχονται στα απόβλητα τα οποία προορίζονται για αξιοποίηση·

β) εν συνεχεία:

i) την αξιοποίηση των αποβλήτων με ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση ή ανάκτηση η οποιαδήποτε άλλη ενέργεια που έχει στόχο την παραγωγή δευτερογενών πρώτων υλών ή

ii) τη χρησιμοποίηση των αποβλήτων ως πηγή ενέργειας.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της οδηγίας 83/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας

διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (*), τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που προβλέπουν να λάβουν για να επιτύχουν τους στόχους της παραγράφου 1. Η Επιτροπή ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη και την επιτροπή του άρθρου 18 σχετικά με τα μέτρα αυτά.

(*) ΕΕ αριθ. L 109 της 26.4.1983, σ. 8.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι η διάθεση ή η αξιοποίηση των αποβλήτων θα πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, ιδίως δε:

- χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα ή το έδαφος, ούτε για την πανίδα και τη χλωρίδα,
- χωρίς να προκαλούνται ενοχλήσεις από το θόρυβο ή τις οσμές,
- χωρίς να βλάπτονται οι τοποθεσίες και τα τοπία που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν εξάλλου, τα αναγκαία μέτρα για την απαγόρευση της εγκατάλειψης, της απόρριψης και της ανεξέλεγκτης διάθεσης των αποβλήτων.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, σε συνεργασία με άλλα κράτη μέλη εφόσον αυτό παρίσταται αναγκαίο ή σκόπιμο, ώστε να δημιουργηθεί ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των αποβλήτων, που θα λαμβάνει υπόψη τις καλύτερες διαθέσιμες τεχνολογίες που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος. Το δίκτυο αυτό πρέπει να επιτρέπει στην Κοινότητα ως σύνολο να καταστεί αυτόνομη στον τομέα της διάθεσης των αποβλήτων και στα κράτη μέλη να τείνουν χωριστά προς το στόχο αυτό, λαμβανομένων υπόψη των γεωγραφικών συνθηκών ή της ανάγκης ειδικών εγκαταστάσεων για ορισμένες κατηγορίες αποβλήτων.

2. Το δίκτυο αυτό πρέπει να επιτρέπει ακόμη τη διάθεση των αποβλήτων σε μία από τις πλησιέστερες κατάλληλες εγκαταστάσεις, με χρησιμοποίηση των καταλληλότερων μεθόδων και τεχνολογιών για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη συνιστούν ή ορίζουν αρμόδια αρχή ή αρχές που είναι επιφορτισμένες με την υλοποίηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 7

1. Για την επίτευξη των στόχων των άρθρων 3, 4 και 5, η αρμόδια αρχή ή αρχές που προβλέπονται στο άρθρο 6 υποχρεούνται να συντάξουν, το ταχύτερο δυνατό, ένα ή

περισσότερα σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων. Τα σχέδια αυτά αφορούν, ιδίως:

- τον τύπο, την ποσότητα και την προέλευση των αποβλήτων που θα πρέπει να αξιοποιηθούν ή να διατεθούν,
- τις γενικές τεχνικές προδιαγραφές,
- όλες τις ειδικές διατάξεις που αφορούν συγκεκριμένους τύπους αποβλήτων,
- τις κατάλληλες τοποθεσίες ή εγκαταστάσεις διάθεσης των αποβλήτων.

Αυτά τα σχέδια μπορούν να συμπεριλαμβάνουν, π.χ.:

- τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα για τη διαχείριση των αποβλήτων,
- την εκτίμηση του κόστους των εργασιών αξιοποίησης και διάθεσης,
- τα κατάλληλα μέτρα για την ενθάρρυνση της ορθολογικής οργάνωσης της συλλογής, της διαλογής και της επεξεργασίας των αποβλήτων.

2. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται, ενδεχομένως, με τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή για την εκπόνηση των σχεδίων αυτών, τα οποία γνωστοποιούν στην Επιτροπή.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσουν μεταφορές αποβλήτων οι οποίες αντιβαίνουν προς τα σχέδια διαχείρισης. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή και τα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου κάθε κάτοχος αποβλήτων:

- να τα παραδίδει σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής ή σε επιχείρηση που διεξάγει τις εργασίες που προβλέπονται στο παράρτημα II Α ή Β ή
- να εξασφαλίζει ο ίδιος την αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 9

1. Για την εφαρμογή των άρθρων 4, 5, και 7, κάθε εγκατάσταση ή επιχείρηση που διεξάγει τις εργασίες που αναφέρονται στο παράρτημα II Α πρέπει να διαθέτει άδεια της αναφερόμενης στο άρθρο 6 αρμόδιας αρχής.

Η άδεια αυτή αφορά, ιδίως:

- τους τύπους και τις ποσότητες αποβλήτων,
- τις τεχνικές προδιαγραφές,
- τις ληπτές προφυλάξεις στον τομέα της ασφάλειας,
- τον τόπο διάθεσης των αποβλήτων,
- τη μέθοδο επεξεργασίας.

2. Οι άδειες αυτές μπορούν να χορηγούνται για καθορισμένη διάρκεια, μπορούν να ανανεώνονται και να συνοδεύονται από όρους και υποχρεώσεις· ή είναι δυνατόν να απορρίπτονται, ιδίως όταν η προτεινόμενη μέθοδος διάθεσης είναι απαράδεκτη από την άποψη της προστασίας του περιβάλλοντος.

Άρθρο 10

Για την εφαρμογή του άρθρου 4, κάθε εγκατάσταση ή επιχείρηση που πραγματοποιεί τις εργασίες που προβλέπονται στο παράρτημα II Β οφείλει να έχει σχετική άδεια.

Άρθρο 11

1. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1978 περί των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων (*), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, μπορούν να απαλλάσσονται από την άδεια που προβλέπεται στο άρθρο 9 ή στο άρθρο 10:

α) οι εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις που διαθέτουν οι ίδιες τα απόβλητά τους στους χώρους παραγωγής και

β) οι εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις που αξιοποιούν απόβλητα.

Η εν λόγω απαλλαγή ισχύει μόνον:

— όταν οι αρμόδιες αρχές έχουν θεσπίσει γενικούς κανόνες για κάθε είδος δραστηριότητας, οι οποίοι ορίζουν το είδος και τις ποσότητες αποβλήτων και τους όρους υπό τους οποίους η συγκεκριμένη δραστηριότητα μπορεί να απαλλάσσεται από την υποχρέωση της άδειας

και

— εάν το είδος και οι ποσότητες αποβλήτων και οι τρόποι διάθεσης ή αξιοποίησης είναι τέτοιοι ώστε να τηρούνται οι όροι του άρθρου 4,

2. Οι εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να εγγράφονται σε σχετικό μητρώο των αρμόδιων αρχών.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τους γενικούς κανόνες που θεσπίζονται δυνάμει της παραγράφου 1.

(*) ΕΕ αριθ. L 84 της 31. 3. 1978, σ. 43.

Άρθρο 12

Οι εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις που ασχολούνται επαγγελματικά με τη συλλογή ή τη μεταφορά αποβλήτων ή που φροντίζουν για τη διάθεση ή την αξιοποίηση των αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων (εργολάβοι ή μεσίτες), εφόσον δεν υπόκεινται σε έγκριση, καταχωρούνται σε σχετικό μητρώο των αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 13

Οι εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν τις εργασίες που προβλέπονται στα άρθρα 9 έως 12 υπόκεινται στους προσήκοντες περιοδικούς ελέγχους από τις αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 14

Κάθε εγκατάσταση ή επιχείρηση που αναφέρεται στα άρθρα 9 και 10 οφείλει:

— να τηρεί μητρώο στο οποίο να σημειώνονται η ποσότητα, η φύση, η καταγωγή και, όπου χρειάζεται, ο προορισμός, η συχνότητα συλλογής, το μέσο μεταφοράς και ο τρόπος επεξεργασίας των αποβλήτων, για τα απόβλητα που αναφέρονται στο παράρτημα I και τις εργασίες που αναφέρονται στο παράρτημα II Α ή II Β,

— να διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6, εφόσον το ζητήσουν.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αιταιούν από τους παραγωγούς να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 15

Σύμφωνα με την αρχή "ο ρυπαίνων πληρώνει", η δαπάνη για τη διάθεση των αποβλήτων βαρύνει:

— τον κάτοχο που παραδίδει απόβλητα σε φορέα συλλογής ή σε επιχείρηση προβλεπόμενη από το άρθρο 9 ή/και

— τους προηγούμενους κατόχους ή τον παραγωγό του προϊόντος που παράγει τα απόβλητα.

Άρθρο 16

1. Ανά τριετία, και για πρώτη φορά την 1η Απριλίου 1995, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή έκθεση για τα μέτρα που λαμβάνονται για την υλοποίηση της παρούσας οδηγίας. Η έκθεση αυτή συντάσσεται βάσει ερωτηματολογίου που καταρτίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 και το οποίο η Επιτροπή απευθύνει στα κράτη μέλη έξι μήνες πριν από την προαναφερόμενη ημερομηνία.

2. Βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή δημοσιεύει ανά τριετία, και για πρώτη φορά την 1η Απριλίου 1996, συγκεφαλαιωτική έκθεση.

Άρθρο 17

Οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για να προσαρμόζονται τα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 18.

Άρθρο 18

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη

διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.»

2. Τα άρθρα 13, 14 και 15 γίνονται άρθρα 19, 20 και 21.

3. Προστίθενται τα ακόλουθα παραρτήματα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

- Q1 Υπολείμματα παραγωγής ή κατανάλωσης που δεν διευκρινίζονται παρακάτω
- Q2 Προϊόντα μη σύμφωνα με τα πρότυπα
- Q3 Προϊόντα που έχουν υπερβεί το όριο διατήρησής τους
- Q4 Ύλες που έχουν κατά τύχη εκχυθεί, απωλεσθεί ή για τις οποίες έχει σημειωθεί κάποιο περιστατικό, συμπεριλαμβανομένου κάθε είδους εξοπλισμού κ.λπ., ο οποίος έχει μολυνθεί εξ αιτίας αυτού του περιστατικού
- Q5 Ύλες που έχουν μολυνθεί ή ρυπανθεί ύστερα από ηθελημένες δραστηριότητες (π.χ. υπολείμματα εργασιών καθαρισμού, υλικά συσκευασίας, περιέκτες, κ.λπ.)
- Q6 Μη χρησιμοποιήσιμα στοιχεία (π.χ. άδειες ηλεκτρικές στήλες, εξαντλημένοι καταλύτες κ.λπ.)
- Q7 Ουσίες που έχουν γίνει ακατάλληλες προς χρήση (π.χ. μολυσμένα οξέα, μολυσμένοι διαλύτες, εξαντλημένα άλατα βαφής μετάλλων κ.λπ.)
- Q8 Υπολείμματα βιομηχανικών μεθόδων (π.χ. σκωρίες, υποστήματα απόσταξης κ.λπ.)
- Q9 Υπολείμματα μεθόδων για την καταπολέμηση της ρύπανσης (π.χ. ιλύς πλυσίματος αερίων, σκόνης φίλτρων αέρος, φαρμαμένα φίλτρα κ.λπ.)
- Q10 Υπολείμματα κατεργασίας μετάλλων (π.χ. ρινίσματα τόννευσης ή φραζαρίσματος κ.λπ.)

- Q11 Υπολείμματα εξόρυξης και προετοιμασίας πρώτων υλών (π.χ. υπολείμματα μεταλλευτικής ή πετρελαϊκής εκμετάλλευσης κ.λπ.)
- Q12 Μολυσμένη ύλη [π.χ. έλαιο που έχει ρυπανθεί από πολυχλωριωμένο διφαινύλιο (PCB) κ.λπ.]
- Q13 Κάθε ύλη, ουσία ή προϊόν του οποίου η χρήση απαγορεύεται από το νόμο
- Q14 Προϊόντα που δεν μπορούν να χρησιμεύσουν στον κάτοχό τους (π.χ. απορρίμματα γεωργίας, κατοικιών, γραφείων, καταστημάτων, εργαστηρίων κ.λπ.)
- Q15 Μολυσμένες ύλες, ουσίες ή προϊόντα που προέρχονται από δραστηριότητες αποκατάστασης γαιών
- Q16 Κάθε ουσία, ύλη ή προϊόν τα οποία δεν καλύπτονται από τις προαναφερόμενες κατηγορίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ Α

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

Σημ.: Το παρόν παράρτημα ανακεφαλαιώνει θεωρητικά αυτές τις εργασίες διάθεσης έτσι όπως εκτελούνται στην πραγματικότητα. Σύμφωνα με το άρθρο 4, η διάθεση των αποβλήτων πρέπει να γίνεται χωρίς να προκαλείται κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που θα μπορούσαν να βλάψουν το περιβάλλον.

- D1 Απόθεση επάνω ή μέσα στο έδαφος (π.χ. απόρριψη σε χωματερές κ.λπ.)
- D2 Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο (π.χ. βιοαποικοδόμηση υγρών αποβλήτων ή ιλύος στο έδαφος κ.λπ.)
- D3 Έγχυση σε θάλασσο (π.χ. έγχυση αντλήσιμων αποβλήτων σε φρέατα, σε θόλους άλατος, ή σε φυσικά γεωλογικά ρήγματα κ.λπ.)
- D4 Τελμάτωση (π.χ. έκχυση υγρών αποβλήτων ή ιλύων σε φρέατα, μικρές λίμνες ή λεκάνες κ.λπ.)
- D5 Ειδικά διευθετημένοι χώροι απόρριψης (π.χ. τοποθέτηση σε χωριστές στεγανές κυψελοειδείς κατασκευές, επικαλυμμένες και στεγανοποιημένες τόσο μεταξύ τους όσο και σε σχέση με το περιβάλλον κ.λπ.)
- D6 Απόρριψη στερεών αποβλήτων σε υδατικό περιβάλλον, εκτός από την καταβύθιση
- D7 Καταβύθιση, συμπεριλαμβανομένης της ταφής στο θαλάσσιο υπέδαφος
- D8 Βιολογική επεξεργασία μη διευκρινιζόμενη σε άλλο σημείο του παρόντος παραρτήματος, η οποία καταλήγει σε ενώσεις ή μείγματα, η διάθεση των οποίων γίνεται με μία από τις μεθόδους που αναγράφονται στο παρόν παράρτημα

- D9 Φυτικοχημική επεξεργασία μη διευκρινιζόμενη σε άλλο σημείο του παρόντος παραρτήματος, η οποία καταλήγει σε ενώσεις ή σε μείγματα, η διάθεση των οποίων γίνεται με μία από τις μεθόδους που αναγράφονται στο παρόν παράρτημα (π.χ. εξάτμιση, ξήρανση, διαπύρωση κ.λπ.)
- D10 Αποτέφρωση στη γη
- D11 Αποτέφρωση στη θάλασσα
- D12 Μόνιμη εναποθήκευση (π.χ. τοποθέτηση κιβωτίων σε ορυχείο κ.λπ.)
- D13 Συγκέντρωση πριν από μία από τις εργασίες που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα
- D14 Επανασυσκευασία πριν από μία από τις εργασίες που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα
- D15 Εναποθήκευση ενώ διαρκεί μία από τις εργασίες που αναγράφονται στο παρόν παράρτημα, εκτός από την προσωρινή εναποθήκευση, κατά τη διάρκεια της συλλογής, στο χώρο όπου παράγονται τα απόβλητα.
- R7 Αξιοποίηση των προϊόντων που προέρχονται από καταλύτες
- R8 Αναγέννηση ή άλλη επαναχρησιμοποίηση ελαίων
- R9 Κύρια χρήση ως καύσιμο ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας
- R10 Διασπορά στο έδαφος χρήσιμη από γεωργική ή οικολογική άποψη, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών λιπασματοποίησης και άλλων μετατροπών βιολογικού χαρακτήρα, εκτός από την περίπτωση αποβλήτων που εξαιρούνται δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο β) iii)
- R11 Χρησιμοποίηση αποβλήτων που λαμβάνονται από μία από τις εργασίες R1 έως R10
- R12 Ανταλλαγή αποβλήτων προκειμένου να υποβληθούν σε μία από τις εργασίες R1 έως R11
- R13 Εναποθήκευση υλικών προκειμένου να υποβληθούν σε μία από τις εργασίες που αναγράφονται στο παρόν παράρτημα, εκτός από την προσωρινή εναποθήκευση, κατά τη διάρκεια της συλλογής, στο χώρο όπου παράγονται.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II Β

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ ΣΕ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ

Σημ.: Το παρόν παράρτημα ανακεφαλαιώνει θεωρητικά τις εργασίες αξιοποίησης έτσι όπως εκτελούνται στην πραγματικότητα. Σύμφωνα με το άρθρο 4, η αξιοποίηση των αποβλήτων πρέπει να γίνεται χωρίς να προκαλείται κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που θα μπορούσαν να βλάψουν το περιβάλλον.

- R1 Ανάκτηση ή αναγέννηση διαλυτών
- R2 Ανακύκλωση ή ανάκτηση οργανικών ουσιών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες
- R3 Ανακύκλωση ή ανάκτηση μετάλλων ή μεταλλικών ενώσεων
- R4 Ανακύκλωση ή ανάκτηση άλλων ανόργανων ουσιών
- R5 Αναγέννηση οξέων ή βάσεων
- R6 Αξιοποίηση προϊόντων που χρησιμεύουν για τη δέσμευση των ρύπων

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία όχι αργότερα από την 1η Απριλίου 1993. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν αυτές τις διατάξεις, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις αυτής της αναφοράς καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Μαρτίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BODRY